

System oceniania z religii dla klasy VIII szkoły podstawowej

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA W ROKU SZKOLNYM 2026/27

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy również pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą,
- b) odmawia wszelkiej współpracy,
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania:

- a) posiadał w pełni wiedzę i umiejętności w zakresie programu nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) jest w pełni zaangażowany w różne formy pracy na lekcji.

Na ocenę wyższą dotatkowo może być brane pod uwagę zaangażowanie religijne poza lekcjami (schola parafialna, ministranci), a także osiągnięcia w konkursach i olimpiadach na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym, a także udział w projektach związanych z przedmiotem (np. świąteczna Akcja Kilo lub Kolędnicy Misyjni).

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Zeszyt przedmiotowy	- wykonane wszystkie zadania - staranne pismo - własne materiały - ilustracje itp.	- starannie prowadzony - wszystkie zadania	- zapis staranny - luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	- ćwiczenia czytelne - braki w zadaniach (do 40% tematów)	- pismo niestaranne - liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	- wiadomości zawarte na lekcji - wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język - używanie prawidłowych pojęć	- wiadomości z lekcji prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem - odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	- wyuczone na pamięć wiadomości - uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami - potrzebna pomoc nauczyciela	- wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć - odpowiedź niestaranna - częste pytania naprowadzające	odpowiedź fragmentaryczna przy pomocy pytań naprowadzających i pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Testy, kartkówki, sprawdziany	100% punktów	91% punktów	71% punktów	51 % punktów	30% punktów	do 29% punktów
5. Zaangażowanie	- uczeń wyróżnia się zaangażowaniem na lekcji - korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	- uczeń zawsze przygotowany do lekcji - często zgłasza się do odpowiedzi - wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	małe zaangażowanie na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

Okres I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Zdobywam świętość	- wymienia najważniejsze przymioty Boga : miłość i miłosierdzie, - wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa i łaska Boża, - wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga . - charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym podczas wesela w Kanie Galilejskiej, - wymienia miejsca objawień Matki Bożej, - uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina.	- wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle wezwania Bożego, - opisuje przejawy miłości Boga do człowieka , - wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka, - przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w <i>Kazaniu na górze</i>, - interpretuje osiem błogosławieństw oraz przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle <i>Nowego przykazania</i>, - uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia, - uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym , - podaje powody, dla których przesłanie fatimskie jest nadal aktualne.	- porównuje etapy życia Jezusa z własnymi (powtarzanie się radości, cierpienia i chwały), - wyjaśnia prawdę wiary o konieczności łaski Bożej do zbawienia, - określa, co wspólnie z innymi może zrobić dla świata i środowiska, w którym żyje, - przycacza najważniejsze przesłania objawień fatimskich, - uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien modlić się o dobro dla świata, - uzasadnia, dlaczego pokój na świecie jest uzależniony od więzi człowieka z Bogiem.	- interpretuje perykopę o bogatym młodzieńcu, - wyjaśnia teksty objawień fatimskich w kontekście troski Maryi o świat.	charakteryzuje działanie Jezusa jako konsekwentne realizowanie planu zbawienia świata.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	• podaje prawdę, że w Biblii Bóg kieruje swoje słowa do wszystkich ludzi i do każdego człowieka indywidualnie, • wskazuje osoby żyjące modlitwą, które spotkały Boga przez czytanie Biblii, • charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka: Kościół jako wspólnotę wspólnot, • wymienia najważniejsze fakty z historii zbawienia, • określa kolejność najważniejszych wydarzeń z historii zbawienia.	• podaje zasady indywidualnej lektury Pisma Świętego i uzasadnia jej wartość, • uzasadnia, że Biblia jest księgą ponadczasową, • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu Kościoła, na przykładzie biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty, • przytacza wątki, tematy i postaci z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej, • uzasadnia, że postać Jezusa Chrystusa najczęściej inspiruje twórców literatury, • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości, • wskazuje wątki, tematy i postaci starotestamentalne obecne w literaturze pięknej, • wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata.	• uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego przy czytaniu Biblii, • podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego, • wyjaśnia, na czym polega modlitewna i medytacyjna lektura Pisma Świętego, • wymienia tytuły przynajmniej kilku utworów literackich nawiązujących do Biblii, • charakteryzuje relacje Bóg-człowiek na przykładzie postaci ze Starego i Nowego Testamentu oraz ludzi żyjących współcześnie.	• analizuje tekst przypowieści o miłosiernym ojcu według metody pięciu palców, • wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym.	• prezentuje przesłanie wybranego utworu inspirowanego Pismem Świętym.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Historia zbawienia: apostołowie i ich następcy	• podaje znaczenie słowa „apostół”, • podaje, że papież i biskupi są następcami apostołów, • definiuje pojęcie „dogmat”, • wymienia poszczególne prawdy wiary zawarte w <i>Credo</i>, • wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest wspólnotą , • wymienia podstawowe prawdy o Kościele, • wymienia przymioty Kościoła katolickiego: jeden, święty, powszechny i apostołski, • wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym, • uzasadnia potrzebę wspierania misji, • planuje pozytywne aktywności życiowe, np. harcerstwo, działalność społeczna, • podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty diecezjalnej i parafialnej.	• na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła , • w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła , • omawia przykłady działalności misyjnej, • wyjaśnia poszczególne artykuły <i>Credo</i>, • charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła, • zestawia teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła, • wyjaśnia przymioty Kościoła, • wyjaśnia pojęcia: Stolica Apostolska, kuria rzymska, nuncjusz, konferencja episkopatu, synod biskupów, metropolia, diecezja, biskup, parafia, proboszcz , Watykan , • opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła , • wyjaśnia zadania świeckich w realizowaniu misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej, • charakteryzuje działalność wybranych grup, np. harcerstwo, działalność społeczna, • opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele.	• wymienia dostępne mu sposoby apostołowania, • wyjaśnia, że w Kościół współczesny kontynuuje posłanie apostołów na cały świat, • omawia powołanie i nawrócenie Szawła, • określa zadania wierzących we wspólnocie Kościoła, • podaje przykłady intencji w potrzebach osób należących do Kościoła, • wskazuje, że celem posługi kapłana i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi, • wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy.	• charakteryzuje rolę Jezusa w powstaniu Kościoła, • charakteryzuje działalność apostołską św. Pawła, • wskazuje sposoby naśladowania apostoła, • uzasadnia, że wiara w Boga jest wielką wartością, • uzasadnia, dlaczego każdy katolik jest odpowiedzialny za Kościół.	• wyjaśnia, czego dotyczy nieomyślność papieża i kolegium biskupów, • wyjaśnia, co to znaczy dobrze realizować swoje powołanie.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: bierzmowanie	• wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania, • omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina, • rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentu bierzmowania oraz właściwie je interpretuje, • opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania . • wymienia dary Ducha Świętego, • omawia owoce działania Ducha Świętego , • wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu, • wyjaśnia, dlaczego grzechy przeciw Duchowi Świętemu zamykają drogę do nieba.	• podaje właściwe motywy przyjęcia sakramentu bierzmowania jako dopełnienia chrztu, • przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła na temat sakramentu bierzmowania , • omawia dary Ducha Świętego i wyjaśnia ich znaczenie , • uzasadnia konieczność formacji chrześcijańskiej przez współpracę z Duchem Świętym w rozwijaniu Jego darów, • opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła, • przedstawia istotę, skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania, • wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu, • wskazuje przyczyny zła i przedstawia skutki grzechu.	• wyjaśnia nazwę „bierzmowanie”, • wymienia warunki otrzymania Ducha Świętego, • podaje przykłady trudności dotyczących wiary.	• wyjaśnia wartość sakramentu bierzmowania, • wyjaśnia słowa Jezusa z Ewangelii Mk 3,28-29.	• wyjaśnia, że pod widzialnym znakiem sakramentu dokonuje się niewidzialna rzeczywistość, • interpretuje tekst Dz 8,14-24.

Okres II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Mój rozwój	- wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu, - wymienia, jakie wymagania chciałby sobie stawiać. - definiuje pojęcia: pokora, pycha, - podaje biblijne przykłady pokory i pychy, - wymienia prośby zawarte w „Modlitwie Pańskiej”, - podaje zasady wypowiadania opinii o innych i przyjmowania wypowiedzi na swój temat, - wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych, - wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie, - wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej, - podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: samotnych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie.	- podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów, - uzasadnia, że warto przyjąć cierpienie, by osiągnąć cel wyższy, - omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym, - omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek oraz relacji z samym sobą i innymi ludźmi, - omawia, jak pracować nad rozwojem emocjonalnym, - odczytuje przesłanie wpływające z wezwań „Modlitwy Pańskiej”, - omawia „Modlitwę Pańską” jako program życia chrześcijańskiego, - omawia, jak pracować nad własnym rozwojem społecznym, - uzasadnia konieczność uznawania określonych autorytetów, - charakteryzuje powody krytyki i odrzucania autorytetów.	- wyjaśnia, na czym polega samowychowanie, - wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwalania się z pychy, - uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy, - formułuje własną modlitwę, wzorując się na „Modlitwie Pańskiej”, - określa, czym różni się krytyka od krytykanctwa, - podaje przykłady autorytetów związanych z pełnieniem jakiejś funkcji czy roli społecznej, - formułuje kryteria uznania kogoś za autorytet, - podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń.	- określa, że rozwój osobowy człowieka uzależniony jest od chęci pracy nad sobą, - interpretuje teksty biblijne o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16), - uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi.	- uzasadnia, że bliskość Boga i wartości chrześcijańskie najpełniej rozwijają człowieka, - opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Kościół w świecie	- wymienia największe Kościoły chrześcijańskie, - omawia podstawowe zasady życia społecznego, - podaje przykłady wykorzystania osiągnięć nauki skierowanych przeciw dobru. - określa związek katolickiej nauki społecznej z Ewangelią, - omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego, - wymienia różne formy życia poświęconego Bogu, - omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowanie osób duchownych i świeckich, - wyjaśnia pojęcia: religia monoteistyczna i politeistyczna, - wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne, - definiuje, co to jest sekta, - wymienia niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty.	- wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia, - wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka, - wyjaśnia pojęcie: ekumenizm w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary, - ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, - wskazuje działania na rzecz jedności Kościoła, - omawia indywidualne i społeczne aspekty niesprawiedliwości w rozdziale dóbr, - omawia w kontekście rewolucji przemysłowej, czym zajmuje się katolicka nauka społeczna. - wskazuje na źródła wiedzy na temat istnienia Boga, - wskazuje relacje między wiarą i wiedzą na podst. nauczania Soboru Watykańskiego I, - podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy, - przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni, franciszkanie i dominikanie, - wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła, - opowiada o roli założonych wspólnot przez: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli, - w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność, - wyjaśnia różnicę między wyznaniem chrześcijańskim a religiami niechrześcijańskimi, - wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem,, - omawia ogólnie zjawisko religii, - wskazuje działania na rzecz tolerancji religijnej, - podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu, - uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt.	- wymienia encykliki społeczne, podaje ich autorów i określa tematykę, - definiuje pojęcia: „grzech społeczny” i „katolicka nauka społeczna”, - wyjaśnia, że „dobro wspólne zostaje urzeczywistnione tam, gdzie zachowywane są prawa człowieka”. - podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, - uzasadnia, że badania naukowe zajmują się pochodzeniem ciała ludzkiego (Darwin), a wiara pochodzeniem człowieka, - wskazuje terytorialny zasięg katolickich misji, - opisuje charakter pracy misyjnej, - określa szkodliwość działania sekt, - podaje sposoby obrony przed werbowaniem do sekty.	- charakteryzuje podobieństwa i różnice między poszczególnymi wyznaniem (katolicyzm, prawosławie, protestantyzm, anglikanizm, starokatolicyzm), - uzasadnia pozytywny wpływ katolickiej nauki społecznej na rozwój społeczny, polityczny i gospodarczy państwa, - charakteryzuje rozwój misji katolickich na różnych kontynentach, - podaje czas powstania, podstawowe założenia i terytorium występowania religii monoteistycznych i politeistycznych.	- wyjaśnia i uzasadnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostolskiej. - wyjaśnia, że myśl o wzajemnym przenikaniu się wiary i rozumu jest obecna w nauczaniu Soboru Watykańskiego I, a także w encyklice „Fides et ratio”, - omawia rozwój życia zakonnego w dziejach chrześcijaństwa (Benedyktyni, zakony: kanonickie, rycerskie, żebracze, kleryckie – Jezuici).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	- określa, czym jest modlitwa , - podaje przykłady modlitwy znanych ludzi, - wymienia najważniejsze trudności w modlitwie , - wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Teresy z Kalkuty, - podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie, - wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych papieży XX w., - wymienia i opisuje uroczystości i maryjne – Wniebowzięcia NMP, - wyjaśnia ludową nazwę uroczystości Matki Bożej Zielnej.	- podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych, - przedstawia sposoby przezwyciężania trudności w modlitwie , - wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego i wiąże je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, - wyjaśnia, dlaczego św. Jan XXIII został nazwany papieżem pokoju, a św. Paweł VI papieżem dialogu, - charakteryzuje apostolską papieża Jana Pawła II jako Pielgrzyma i patrona rodzin, - wyjaśnia dogmat o wniebowzięciu NMP i podaje datę ogłoszenia, - charakteryzuje istotę kultu Maryi.	- podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie, - uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić, - opisuje formy działalności matki Teresy i jej zgromadzenia, - podaje, że św. Jan Paweł II powierzył Maryi siebie i swoją posługę papieską, - wyjaśnia znaczenie zawołania papieskiego Jana Pawła II „Totus Tuus”, - określa cel błogosławienia kwiatów i ziół, - wyjaśnia, dlaczego pielgrzymki zmierzają na Jasną Górę na uroczystość Wniebowzięcia.	- charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych postaci (św. o. Pio, bł. Carlo Acutis, Marta Robin), - omawia najważniejsze wydarzenia z pontyfikatów Jana XXIII, Pawła VI i Jana Pawła II.	- określa wartość osobistej modlitwy w kształtowaniu wrażliwości na potrzeby innych ludzi, - wyjaśnia motywację ludzi pielgrzymujących do grobów świętych papieży.

Okres I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	- wymienia i opisuje uroczystości – Wszystkich Świętych, - wyjaśnia, na czym polega naśladowania swojego patrona, - omawia znaczenie Adwentu, - wymienia tradycje i symbole adwentowe, - podaje przykłady pieśni adwentowych, - zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi, - wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia chrześcijanina , - wymienia, co może być darem współczesnego człowieka dla Jezusa, - przedstawia okres Wielkiego Postu jako czas pokuty i nawrócenia, - wyjaśnia obowiązki wynikające z wybranych przykazań kościelnych, - omawia znaczenie wybranych przykazań kościelnych – drugiego, trzeciego i czwartego. - podaje, że chrzest rozpoczyna nowe życie w Chrystusie.	- podaje przykłady wstawiennictwa świętych i wyjaśnia, na czym ono polega, - wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym , - wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w czyściec , - wyjaśnia, że Słowo Boże – Jezus stał się człowiekiem, by wypełnić Boży plan zbawienia, - wyjaśnia, że narodzenie Jezusa rozpoczyna wypełnienie protoewangelii, - uzasadnia, dlaczego Bóg pełen mocy stał się słabym dzieckiem, - definiuje pojęcie „Objawienie Pańskie”, - podaje, że 6 stycznia Kościół w Polsce obchodzi Dzień Pomocy Misjom, - ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina , - przytacza biblijne relacje o chrystofaniach – spotkanie z Marią Magdaleną, - wyodrębnia i wyjaśnia słowa <i>Credo</i> odnoszące się do zmartwychwstania Chrystusa i życia wiecznego ludzi, - przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej .	- wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych, - podaje prawdę, że biblijne określenie „Słowo” odnosi się do Syna Bożego, - ukazuje mędrców jako przedstawicieli wszystkich ludzi, - wyjaśnia symboliczne znaczenie darów ofiarowanych Jezusowi przez mędrców, - uzasadnia, że najlepszym darem dla Jezusa są dobre uczynki, - wyjaśnia właściwe znaczenie dobrych uczynków (post, modlitwa, jałmużna), - definiuje pojęcie „nowe życie w Chrystusie”, - podaje prawdę, że zmartwychwstanie Jezusa otwiera nam drogę do nowego życia i jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania.	- uzasadnia, że bliska więź ze świętymi pomaga być blisko Boga, - określa przesłanie tekstu biblijnego J 1,1-5.9-14, - na podstawie tekstu biblijnego (Łk 15,11-33) określa, na czym polega istota nawrócenia, - interpretuje perykopę o zmartwychwstaniu Chrystusa (J 20,11-18).	- interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjście Zbawiciela, - interpretuje fragmenty prefacji o Bożym Narodzeniu.

II Sposoby i formy sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.

Formy sprawdzania osiągnięć edukacyjnych z religii to wypowiedź ustna (materiał z 3 ostatnich lekcji, katechizm pamięciowy), zaangażowanie podczas lekcji, zeszyt.

Oceny i uwagi będą umieszczone w dzienniku elektronicznym.

Uczeń ma prawo zgłosić 1 raz w ciągu półrocza, że jest nieprzygotowany do zajęć. Nieprzygotowanie obejmuje odpowiedź. Zgłoszenie nieprzygotowania nauczycielowi odbywa się na początku zajęć.

Uczeń ma obowiązek prowadzenia zeszytu ćwiczeń i zeszytu systematycznie, rzetelnie, estetycznie. Uczeń ma prawo zgłosić 2 razy w ciągu półrocza brak podręcznika, zeszytu przedmiotowego. Kolejnym razem brak zeszytu lub podręcznika będzie odnotowany w dzienniku elektronicznym.

Najlepszym sposobem poprawienia oceny jest systematyczna praca ucznia. Na prośbę ucznia nauczyciel może dać możliwość poprawienia niezadowolającej oceny z odpowiedzi ustnej lub pisemnej. Zadaniem ucznia jest określić tematy, z których otrzymał ocenę niezadowolającą, a nauczyciel ma prawo uściślić tematy do poprawy. Nauczyciel ustala termin, sposób poprawy i informuje ucznia. Ocena zostaje poprawiona po wcześniejszym ustaleniu terminu i uściśleniu tematów przez nauczyciela. Ocena zostanie zapisana obok oceny poprawionej. Informacja o postępach ucznia w nauce udzielana jest w dzienniku elektronicznym.

III Warunki i tryb uzyskania wyższej rocznej oceny klasyfikacyjnej.

Uzyskanie wyższych niż przewidywane rocznych ocen klasyfikacyjnych jest możliwe dla każdego ucznia, którego rodzic wyrazi taką chęć w formie pisemnej ze wskazaniem oceny wyższej w ciągu 2 dni od zapoznania się. Możliwość uzyskania oceny wyższej ma uczeń, który spełnia warunki:

- poprawi wszystkie niezadawalające oceny z pisemnych form sprawdzenia wiadomości (testy, kartkówki, sprawdziany) ;
- poprawi wszystkie niezadawalające oceny z ustnych form sprawdzenia wiadomości;
- przyniesie uzupełniony zeszyt i zeszyt ćwiczeń;
- postara się aktywnie uczestniczyć na pozostałych zajęciach religii;
- przygotuje prezentacje na ustalony przez nauczyciela temat i przestawi klasie wyniki swojej pracy.

Na ocenę wyższą brane jest również zaangażowanie pozalekcyjne (nie oceniane są praktyki religijne, ale zaangażowanie w zajęcia pozalekcyjne np. schola parafialna, ministranci). Niewystarczające jest uczestnictwo na jednym lub kilku zajęciach pozalekcyjnych (np. schola, ministranci), aby uzyskać ocenę wyższą. Nauczyciel ustala z uczniem nieprzekraczalny termin poprawienia niezadawalających ocen, oraz uzupełnienia zeszytu. W przypadku wyrażenia chęci uzyskania wyższych ocen o ustalonych dla ucznia warunkach i trybie uzyskania wyższej niż przewidywana rocznej oceny klasyfikacyjnej informuje się pisemnie rodzica poprzez dziennik elektroniczny.